

ภาษาจีน

๑. ความนำ

ภาษาจีนเป็นภาษาคำโดด ไม่มีเสียงควบกล้ำ มีระดับเสียงเป็นเครื่องเปลี่ยนแปลงเสียงของคำให้มีความหมายต่างกันออกไป เช่น

馬	มา	แปลว่า	หรือ	(ใช้ในการถาม)
媽	หม่า	"	"	ม่า
媽	ม่า	"	"	แม่

เป็นต้น

การเรียงลำดับคำเข้าประโยคก็เช่นเดียวกับภาษาไทย ต่างกันแต่ว่าภาษาจีนเอา-
คุณศัพท์ไว้หน้านาม เอากริยาวิเศษณ์ไว้หน้ากริยา และมีเงื่อนไขปลีกย่อยอื่นๆอีกบางประการ
ซึ่งเราจะกล่าวถึงข้างหน้า

ประเทศจีนมีเนื้อที่กว้างใหญ่ไพศาล ภาษาที่ใช้พูดกันจึงมีมาก อักษรจีนตัวหนึ่งๆจึง-
ออกเสียงต่างกันไปแล้วแต่ว่าจะเป็นจีนพวกใด เช่น

人	จีนกลางออกเสียงว่า	เหอซิน	แปลว่า	คน
	แต้จิ๋ว	"	"	นั้ง
	กวางตุ้ง	"	"	หอย่าน
金	จีนกลางออกเสียงว่า	จิน	แปลว่า	ทอง
	แต้จิ๋ว	"	"	กิม
	กวางตุ้ง	"	"	ก้าม
竹	จีนกลางออกเสียงว่า	จู้	แปลว่า	ไม้ไผ่
	แต้จิ๋ว	"	"	เต็ก
	กวางตุ้ง	"	"	จก

เป็นต้น

จีนพวกอื่นๆก็ลงออกเสียงคำเหล่านี้ต่างกันไป แต่คำที่บังเอิญออกเสียงตรงกันก็ย่อม-
มีบ้าง เพราะคำภาษาจีนที่ใช้พูดจากันอยู่มีนับแสนๆคำ

แม้ภาษาจีนจะมีหลายภาษาก็จริง แต่ที่ใช้กันมากนั้น ศาสตราจารย์ พระยาอนุমানราช-
ธนกถาวไว้ในหนังสือนิรุกติศาสตร์ ภาค 1¹ ว่ามี 8 ภาษา เรียงตามลำดับอายุเก่าแก่กว่า
กันดังนี้

1. กวางตุ้ง
2. แคะ
3. ฮกเกี้ยน
4. แต้จิ๋ว
5. ไทหลำ
6. เช็งไฮ้
7. นิงโป หรือ เลียงโผ
8. จีนกลาง

ในบรรดาภาษาเหล่านี้ จีนกลางเกิดขึ้นหลังสุด วาย เจียนลุงกล่าวไว้ในคำร่าคู่มือ-
การสนทนาภาษาจีนด้วยตนเอง จีนกลาง-แต้จิ๋ว-กวางตุ้ง² ว่า ภาษาจีนกลางที่ชาวยุโรป-
เรียกว่า Mandarin นั้นเกิดขึ้นหลังจากที่จีนได้เปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นสาธารณรัฐ-
แล้วไม่นานนัก โดยยึดเอาภาษาของทางราชการที่เรียกกันว่า "กวนฮัว" เป็นหลัก และ-
ได้รวบรวมเสียงที่ชาวจีนหลายสัญชาตินิยมใช้กันมากมาตั้งขึ้นตามอักษรแต่ละตัว จึงได้เป็น-
ที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายทั้งภายในและภายนอกประเทศ

สำเนียงจีนในคู่มือเล่มนี้ ถ้ามีไ้บ่งไว้ว่าเป็นภาษาอะไร ให้ถือว่าเป็นภาษาจีนกลาง
นอกจากนี้ จะให้อักษรจีนไว้ด้วยเพราะบางทีไม่สามารถใช้อักษรไ้ฉบับที่กเสียงภาษาจีน-
ให้ถูกต้องได้ ผู้ที่รู้ภาษาจีนอยู่จะได้ทราบว่าตัวอักษรจีนแท้ที่จริงคืออะไร และออกเสียง-
อย่างไร ผู้ที่ไม่รู้ภาษาจีนก็ไม่ต้องกังวลในเรื่องนี้

¹ ศาสตราจารย์ พระยาอนุমানราชธน. นิรุกติศาสตร์ ภาค 1. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์ศูนย์การทหารราบ, 2514, หน้า 90.

² วาย เจียนลุง. คำร่าคู่มือการสนทนาภาษาจีนด้วยตนเอง จีนกลาง-แต้จิ๋ว-
กวางตุ้ง. กรุงเทพมหานคร: ศิลปบรรณาการ, 2520, หน้า 1-2.